

ПОСЛАНИЕ ОТ ОБЛАСТНОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

“Евангелието на радост и мир”

Старейшина Брус Д. Портър

президент на област Източна Европа

Изключително благодарен съм да бъда призован от Първото Президентство да служа като президент на област Източна Европа. Изпитвам изключителна обич към страните и хората от тази област, тъй като съм прекарал голяма част от своя професионален живот, изучавайки историята, културата, международните отношения в тази част от света и служейки като съветник в президентството на тази област между 1995–1997 г. Пътувал съм из Русия, Украйна, Армения, България, Турция и Балтийските страни. По това време нашият офис беше в гр. Франкфурт, Германия. Сега съм развълнуван да живея със своята съпруга, Сюзън, точно в тази област сред нейните добри хора.

Моето просто послание е следното: Евангелието на Исус Христос е евангелие на радост и мир. Не е евангелие на вина, тъй като Христос дойде, за да отнеме нашата вина. Не е евангелие на програми, статистики, отчети и какъвто и да било бизнес – то е евангелие на простота, чистота и любов. Въпреки че имаме програми, отчети и светски задачи за изпълнение в Църквата, те трябва да отнемат малка част от живота ни като светии от последните дни. Вместо това, обичта на Бог и Неговия син Исус Христос трябва да блести в нашите сърца и умове по-светло от всичко друго.

**Старейшина
Брус Д. Портър**

Исус споделя тези слова относно своята изкупваща мисия със света: “Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко” (Матей 11:28–30).

Ние идваме при Христа, като си спомняме винаги за Него и сме Негови свидетели във всичките ни слова и дела и като се молим на Отца в Негово име през целия ни живот. Едно от многото Му имена е “Емануил” или “Бог с нас”. Когато се обръщаме към Него с вяра и смирение, Той ще ни дари с утеха и мир. Той ще изгълни нашите сърца с радост. Ще ни даде силата да победим света, да се покаем и да бъдем опростени.

Когато израстваме в познанието за Бог и Христос, небесните отвори ще се отворят и ще получим духовни дарове, включително отговори на нашите молитви, напътствие относно най-важните решения в живота ни, обич и милост към всички хора и чудотворния дар на изцеляването и изчистването. Той ще бъде от дясната ни страна и от лявата, Неговият Дух ще бъде в сърцата ни и Неговите ангели ще бъдат навсякъде около нас, за да ни подкрепят (У. и З. 84:88).

Нека винаги да се стремим и да търсим най-възвишените Божии дарове. Нека Му се молим винаги и нека опознаем Неговия възлюбен Син, нашия Изкупител; нека винаги да следваме примера на Христа във всичко, което правим и нека винаги да Го помним. Свидетелствам, че Той живее и ни обича със свършена любов – любов, която никога няма да свърши. Нека Неговия мир, утеха и радост изпълват сърцата ви винаги. ■

Посещение на старейшина Дейвид А. Беднар в страни от област Източна Европа

Юрий Ковалевски, Балтийска мисия

През май 2014 г. старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли и неговата съпруга посетиха няколко страни от област Източна Европа. Те бяха придружени от старейшина Роналд А. Расбанд от президентството на Седемдесетте и неговата съпруга, старейшина Жералд Косе, първи съветник в Председателстващото епископство и неговата съпруга, членове на Президентството на област Източна Европа и областния седемдесетник старейшина Алексей Самайкин. Посещението включваше срещи с членове на Църквата в различни страни и градове на областта.

На 31 май 2014 г. старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли председателстваше на конференция за свещенически ръководители, състояла се в Рига, Латвия. Тя беше излъчена чрез сателит и интернет до много сгради за събрания във всички страни от област Източна Европа и преведена в ефир на девет езика.

За първи път областната конференция за свещенически ръководители се излъчва в такъв мащаб, включваща както доброволци, така и професионални източници от отдел Информационни и комуникационни системи и отдел Публикации. Това показва не само увеличаване на възможностите на отделите на Църквата в областта, но и нарастващо внимание на свещеническите ръководители към провеждащите се събития

в областта. Беше постигнато ново равнище в областта на осигуряване на ефективна информационна подкрепа за важни църковни дейности и без съмнение този успех ще бъде поддържан и продължен в бъдеще.

По време на обучението беше наблегнато, че братята в своята служба трябва да обръщат максимално внимание на отделните членове и семейства в Църквата, а не само на различните църковни програми, образно казано – да се обръща внимание на скъпоценния бисер, а не на съда, в който бисера се съхранява. Църковните ръководители говориха и неблегнаха, че днес Господ сам ускорява Своето дело и че Божиите служители трябва да вървят с Неговото темпо, като получават напътствие от Него чрез лично откровение. ■

Старейшина Беднар изнася своята реч на конференция на кол Москва, Русия

Полезен нов сайт

Искаме да представим на нашите читатели новосъздадения интернет сайт за младежки дейности: www.lds.org/youth/activities.

Сайтът включва над 160 идеи за дейности в 10 различни категории и позволява на ръководители и младежи да намерят разнообразие от дейности, които ще посрещнат нуждите и интересите на младежите в техния район или клон. Дейности, които се планират от сайта, могат автоматично да бъдат свързани с календара на района или кола на LDS.org.

Сайтът е достъпен на следните езици: китайски, английски, датски, холандски, фински, френски, немски, унгарски, индонезийски, италиански, японски, корейски, монголски, норвежки, португалски, руски, самоа, испански, шведски, тай, тонга и украински.

Старейшина Пол Б. Пайпър от Седемдесетте пише относно новите възможности на сайта: "Едно от предизвикателствата, които често стоят пред ръководителите на младежите, е планирането на програма за младежки дейности, в която да има разнообразие и баланс. За да се подготвят за работата, която Небесния Отец има за тях, нашите младежи се нуждаят от преживявания, които ще им помогнат да израстват духовно, физически, интелектуално и социално. Разнообразието от категории на сайта – от "Духовна сила" и "Мисионерска работа" до "Спорт, лагери и на открито" до "Изкуство, музика и танци" – подсилва многото възможности, които трябва да осигуряваме на нашите младежи." ■

Хуманитарната дейност помага на нуждаещите се

Старейшина и сестра Стътч, Българска софийска мисия

Пловдив: Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни отново се отзова на нуждите на дома за възрастни хора “Св. Василий Велики” в гр. Пловдив. Този път беше дарено оборудване за медицинския отдел, включващо 10 легла с 2 регулируеми секции, 5 легла с 4 регулируеми секции, 15 специализирани матрака, 30 нощни шкафчета и 1 пациентски лифтер.

На 13.02.2014 г. се проведе закриващата церемония по случай направеното дарение. В самия медицински отдел на социалното заведение се събраха директор и персонал, членове на Църквата и представители на общината, между които заместник-кметът по “Спорт, младежки дейности и социална политика” и директорът на дирекция “Социална политика”. Бяха изказани думи на благодарност за извършения хуманитарен акт.

Старейшина и сестра Стътч, хуманитарната двойка на Църквата, подариха на дома за възрастни хора картина в рамка, изобразяваща възкресения Спасител Исус Христос и Мария при празната гробница.

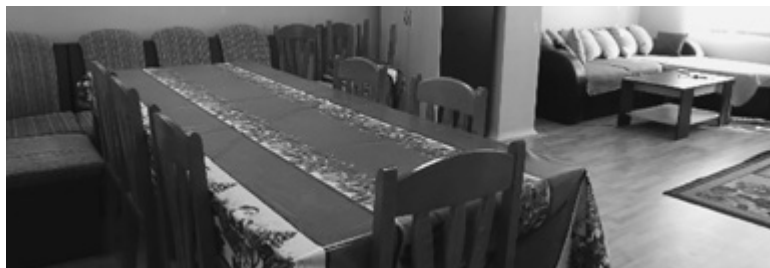
Пловдив: Приютът за безнадзорни деца “Майка Тереза”, гр. Пловдив получи дарение от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Фурна, мивка, голяма трапезна маса с 10 стола, 2 дивана, шкафове и ниски масички допълниха обзавеждането в дневната и кухнята. Спалното помещение

беше оборудвано с гардероби, скринове, щори и 2 врати.

Членове на Църквата от клон Пловдив и мисионери имаха привилегията да извършат служба за социалното заведение. Бяха боядисани външната страна на всекидневната и 2 пейки.

На закриващата церемония, която се проведе на 5 март 2014 г., присъстваха представители от Общината. Заместник-кметът по “Спорт, младежки дейности и социална политика” изрази благодарности на представителите на Църквата за хуманитарния проект.

Част от дареното обзавеждане

Варна: Повече от 30 доброволци, членове на Църквата и мисионери, участваха в почистването на града от калта и отломките, причинени от наводнението. Старейшина и Сестра Стътч уредиха среща с представители на Българския Червен кръст, за да пресметнат нуждите на семействата, които трябваше да се преместят заради наводнението.

Членове на Църквата и мисионери почистват града след наводнението

София: На 29 април се проведе закриващата церемония по повод хуманитарен проект за училище за деца с увреден слух. Институцията получи аудиометър, който ще помага на децата да се научат да говорят, да се подготвят за училищата и да се интегрират в обществото. На церемонията присъстваха персоналет, родители, деца, инженер и представител на производителя. ■

Снимка за спомен след завършване на проекта.

Конференция за несемейни младежи

Християн Стефанов, Българска софийска мисия, клон Варна

Конференция за несемейни младежи от 19 до 35 г. се проведе в село Марково, община Пловдив в периода 30.4–3.5.2014 г. В събитието под наслов “Елате в Христа” взеха участие 23 членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни от България и Турция.

Програмата на конференцията бе запълнена с класове за изучаване на Евангелието и различни развлекателни дейности. Специални гости бяха служещият като първи съветник в президентството на област Източна Европа президент Бенет и неговата съпруга.

В първия ден участниците бяха запознати с програмата и приветствани с реч за добре дошли от президент Алексиев. След вечеря бяха проведени игри за опознаване и сближаване.

През втория ден се проведе проект за служба, по време на който присъстващите на конференцията се включиха активно в боядисването на пейките в центъра на селото. След вечеря младежите имаха възможността

да се насладят на специална ретро танцова вечер.

На третия ден участниците имаха привилегиата да чуят вдъхновена реч от президент Бенет. Следобедът бе посветен на заснемането на кратки клипчета на тема “Елате в Христа”. Разделени на групи, младежите положиха много усилия и творческа изява за тяхната направа. По-късно през деня готовите видео материали бяха прожектирани на голяма стена.

Вечерта на третия ден бе много специална. Тя бе отделена за споделяне на свидетелства, които въздействаха много силно и вдъхновяващо на участниците.

През последния ден младежите бяха много приятно изненадани от сестра Уилтед, която бе изготвила за тях специално Slide Show със снимки от всички моменти на конференцията.

Конференцията бе закрыта от реч на сестра Йескас и президент Алексиев. ■

Група от участниците в конференцията.

Семейна домашна вечер при пътуването до Храма

Корнелия Черковалиева,
Българска софийска мисия, клон София

Сестри пред храма

През февруари 2014 г. пътувах заедно с още три сестри от България до храма във Фрайберг, Германия. Вдъхновени от посланието на областното Президентство да провеждаме всяка седмица семейна домашна вечер, решихме да направим такава, като пристигнем в храма. Темата за обсъждане за този понеделник беше относно трудностите и изпитанията в нашия живот и какви поуки можем да извлечем от тях.

Докато пътувахме, сестрата, която поема ангажмента да организира вечерта, разпредели задачите между нас и ни помоли да помислим за свои близки и познати, които имат проблеми и как бихме могли да им помогнем за разрешаването им.

Спокойната атмосфера на храмовото обществено, приятната компания от 4 сестри и темата, която винаги е актуална, ни отвори към духовно обсъждане. Разсъждавахме защо според нас Бог ни дава трудности и изпитания, споделяхме лични изживявания и свидетелства за Божията любов. Съветвахме се по какви начини можем да служим на своите ближни. Взаимно се насърчавахме да не се отказваме там, където изглежда невъзможно да се помогне и се помолихме заедно.

За мен най-силното свидетелство беше самото общуването помежду ни. Да видя колко прекрасни сестри в Евангелието имам и колко силна е вярата и любовта им към Спасителя и към Божиите чеда.

Провеждането на семейна домашна вечер укрепва връзките между членовете на семействата и ни сближава като приятели. ■

КАК АЗ ЗНАМ

Каквото търсиш – намираш

**Маргаритка Дудова, Българска софийска мисия,
клон София**

*“Господ е близо при ония, които са със съкрушено сърце и спасява ония, които са с разкаян дух.”
(Псалми 34:18).*

Аз и по-малката ми сестра сме деца на добри родители. Те бяха пример както за нас, така и за хората около нас. От малки сме възпитавани да обичаме и да помагаме на хората, които страдат. Винаги сме чувствали любовта и загрижеността им. Бяхме сплотено семейство и се чувствахме сигурни в живота си. Това ни правеше силни и непоколебими. Те ни учеха да вярваме в силата, която е в небесата. Това много ни помагаше да бъдем устойчиви пред трудности.

Случи се така, че внезапно загубихме майка си. Тъгата изгълаваше сърцата ни, занизаха

**Маргарита
Дудова**

се дни на скръб и болка. Шест месеца след това се влоши рязко моето здраве. Бях изплашена и обезпокоена от направените медицински изследвания. Баща ми по същото време пострада сериозно и развиваше депресия от самота. И двамата бяхме изправени пред сериозни проблеми. Аз се движех все по-трудно. Трудно се качвах по превозни средства и слизах, отивайки да помагам на отчаяния си баща. Зовяхме Бог за помощ усърдно.

Тъй ме завари краят на онази разтърсваща година. Надали дори съм осъзнавала покрай своите мъки, че времето около Рождество Христово винаги е било време на знаменити неща в нашето семейство ... Но Бог е промислил за всичко.

Една сутрин през декември 1991 г. почувствах нещо специално. Необичайно в мен цареше радост, щастие и мир. Отивайки по лична работа в центъра на София, отдалече нещо привлече вниманието ми – беше голям бял плакат, заобиколен от хора. Наблизвайки, разпознах на плаката Исус Христос, изобразен в бяла дреха, с протегнати напред ръце. Това силно ме впечатли. Забравих, че бързам. Пред тълпа от хора бяха застанали три двойки млади момчета, които разясняваха накратко за истинността на Книгата на Мормон – още едно свидетелство за Исус Христос. Много ме впечатли тяхната история. Изявих желание да притежавам книгата.

С подчертана любезност мисионерите разясняваха,

че можем да притежаваме тази книга в най-близко време, ако оставим адрес и телефон. Бях особено щастлива и уверена, че това ще се случи. Така чрез Божиите служители открих Възстановеното Евангелие, вечните истини за семейството и мястото му в този и идния свят, верността на нашия Господ в лоши и добри за нас дни, и как неуморно ни чака да Го поканим в сърцето си. Петнадесет дни преди Коледа вече притежавах Книгата на Мормон.

Бях необичайно щастлива. За мен и за семейството ми Бог винаги е стоял на първо място. Започнах да ходя на събранията на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни всяка неделя. Израствах в познанието за Небесния Отец и Господ Исус Христос, преосмислях същността на земния живот. Живота ми малко по малко се промени – бях по-силна и изгъланена с голяма ведрост. Чувствах влиянието на Светия Дух. Всичко това изгради у мен желание да се кръстя в знак на покаяние. На 23.02.1992 г. това в действителност се случи. Това беше най-възлунващият момент в живота ми!

Благодарна съм за любовта на Небесния Отец и за Неговата благородно подадена десница навреме в моя живот. Той е моето спасение и особено щастие в живота ми!

“Господ ще извърши това, което е потребно за мен”, понеже милостта Му трае до века (Псалми 138:8). ■

Да не губим вяра въпреки изпитанията

Македонка Караманова, Българска софийска мисия, клон София

От 22 години съм член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, възстановена от Пророка Джозеф Смит. Получила съм много свидетелства за нейната истинност.

Благодарна съм на своята внучка, която още като ученичка в гимназията един ден ми каза, че се е запознала с американски младежи, представители на някаква църква. Като българка притежавам чувство за гостоприемство и казах на своята внучка, че може да покани тези младежи у дома. Младите момчета бяха мисионери на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Тази непринудена среща коренно промени живота ми.

Безкрайно съм признателна на мисионерите, които със своята скромност и чистота успяха да вникнат в сърцето ми и помогнаха да си спомня времето, когато в училище имахме религиозно обучение. Израснала и възпитана бях в семейство, изповядващо православно християнство. Мисионерите ми припомниха притчите на Исус Христос и повелята за мир и любов между хората.

Бях поканена да присъствам на Богослужение в един от новосъздадените клонове в гр. София. Беше време, в което имах възможност да опозная основните принципи на Евангелието, силата на

Македонка Караманова

молитвата и милосърдното отношение между хората като братя и сестри. Знанието, че чрез вяра, покаяние и кръщение човек може да възприеме тези ценности, ме караше да се чувствам нов човек.

Имах чувството, че сякаш до този момент съм била сляпа, движейки се инертно в своето ежедневие. Сега виждах света в неговата истинска светлина. Усещах духа на Бог непрекъснато и във всичко.

Наред с благословиите след моето кръщение обаче дойдоха и много изпитания. Загубих и двамата си сина. Няма нищо по-тежко за една майка от това да загуби детето си. Това е толкова трудно и болезнено... За съжаление изгубих и единствената си внучка, която беше причината да стана член на Църквата. Нейната загуба беше огромна болка за мен. Тя почина на 33 години от лимфома.

Много исках и молих Бог тя приживе да се присъедини към неговото стадо, но като млад човек, зает с образованието си, работа, а впоследствие – с борба срещу коварна болест, тя не стори тази крачка. Последните й думи преди да напусне този свят бяха: “Бабо, ние с теб за-напред ще работим заедно”.

Думите на моята внучка ме разтърсиха. Светият Дух сякаш ми говореше директно и точно за помощта, която тя чака от мен чрез храмовите обреди! В този възвишен момент отново преживях силното Божие присъствие. Чувствах, че трябва да бъда търпелива и да приема това толкова трудно изпитание смирено. Обикновено, когато изпадем в беда, сме склонни да задаваме обичайния въпрос: “Защо на мен се случва това?” Но чрез обръщането си във вярата разбрах, че смъртта е свята част от вечността. Знаех, че макар останала сама, аз трябва да намеря сили да продължа напред и да служа на Бог по различни начини.

Небесният Отец бе приготвил това изпитание и ми бе дал сили не само да го понеса, но и да осигуря на близките си отвъд завесата възможността да получат необходимите спасителни обреди. След земния живот ще можем да живеем завинаги заедно с любимите хора, които сега сме изгубили.

Безкрайно съм благодарна на Небесния Отец за мисията, която ми е определил. Смирявам се пред Него и казвам: “Нека бъде волята Ти!” ■

Това чудо – песента

Татяна Любенова Георгиева, Българска софийска мисия, клон София

Обичам музиката, но пея фалшиво и доста силно.

Затова, когато преди няколко години мисионерите ме поканиха да пея коледни песни пред НДК в центъра на гр. София, първо наум си казах: “Не”. После го повторих на глас. На третия път си спомних за Петър, който “не познавал” и “нямал нищо общо” с Господ цели три пъти, защото се страхувал. Тогава се чух да казвам: “Да”. Срамувах се, че пея фалшиво, но не се страхувах. Спомних си всички хубави филми за Коледа, в които хора с ангелски гласове пеят с вдъхновение, с обич и разбира се, музикално правилно. Знаех, че този ден всички мисионери от страната специално са дошли в София, за да пеят за нас. Досега никой не бе правил това в България.

Отидох пред НДК със смесени чувства, казвах си наум: “Ще послушам малко, няма да пея. Ще остана за морална подкрепа.”

Когато пристигнах беше тъмно. Минах покрай скейтърите, които подхвърляха обидни реплики срещу нас. Тогава видях мисионерите: Бяха се наредили на три редици по стълбиците. На “задна стража” откъм скейтърите бяха момчетата. Чух ги да пеят “Тиха нощ,

святата нощ”. Отстрани до тях имаше маса с няколко книги на Мормон и рекламни брошурки за Църквата.

Заставах острани на масата и се сетих за Неемия и за срутената стена на Ерусалим. След края на песента ме поканиха да се присъединя. Чух се да казвам: “Не мога да виждам в тъмното текста на песните.” Останах отстрани. След още две песни бях поканена отново – нямаше нужда да ме канят трети път. Видях, че липсва една “тухличка” в стената и заставах там. Мисионерката, на чието място заставах, започна да обикаля наоколо и да предлага книгата на Мормон и информация за нас на хората, които се спираха. Тогава се загледах в тези, които минаваха покрай нас – бяха различни. Някои спираха, за да послушат, видимо ни се радваха и питаха кои сме. Други бяха просто любопитни, трети хвърляха само поглед, а четвърти ни обиждаха. А тухличките от стената просто пееха – за Исус Христос.

Към нас се присъединиха още братя и сестри. “Стената на Ерусалим” стана внушителна и красива. Беше много студено, но в душата ми беше топло. Тогава пред нас застава внушителна група подпийнали и недобронамерени младежи. Двама от мисионерите поговориха с тях. Мисля, че чудото да утихнат така бързо, бе сътворено от песните ни, приети от Бог като тиха молитва за благослов и мир.

След час и половина пак изпяхме “Тиха нощ, святата нощ.” Тръгнахме си тихо, както бяхме дошли. Имах чувството, че на гърба ми пърхат крила и мисля, че в този ден освен мен и други хора в моята страна са разбрали и почувствали, че песента към Бог може да прави чудеса.

Като член на истинската църква на Бог – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни – имах привилегията да получа в молитва Божествено потвърждение за силата на евангелската песен. Продължавам да пея, но вече не се срамувам. ■

Татяна
Георгиева

Благословени сме да служим в България

Старейшина и Сестра Мур

Ние сме старейшина и сестра Мур от Сейнт Джордж, Юта, но за последните две години ни наричат “семејство Мур”, което за нас е израз на обич. Възможността да дойдем в България доведе до добра промяна в живота ни. Обичаме приятелите си тук и тази красива страна.

Ето как Божият план за нас ни доведе в България.

През декември 2011 г. президент Уилстед съобщи, че е призван, заедно със сестра Уилстед, да служи като президент на мисия, но не могат да споделят на никой къде ще служат. Той попита дали има възрастни двойки, които биха искали да ги придружат.

Един неделен следобед пътувахме към дома на нашия син и както повечето двойки обсъждахме целите си за следващата година. Старейшина Мур беше предлагал и питал много пъти да служим на мисия. Аз не исках. Също знаех, че нямаме пари да отидем на мисия, затова и не се тревожех за това.

Този ден в колата животът ни се промени! Когато старейшина Мур започна да намеква за мисия, аз го оставих да говори, знаейки, че ще отговоря: “Наистина не мисля, че моментът е подходящ, с децата и нашия зает живот”. Така че, когато ме попита: “Къде ни виждаш в следващите пет години, може би служейки на мисия?”, мислех, че ще отговоря по начина, който бях планирала, но и той и аз чухме да казвам: “Да, скъпи и мисля, че трябва да отидем сега!” Той почти изкара колата извън пътя, а аз просто седях там в шок. Какво казах току-що?

В този момент Светият Дух постави едно топло чувство в моето сърце и оттам то обзе цялото ми тяло. Никога не съм усещала такова чувство на утеха през целия си живот.

1 февруари 2012 г. Почувствах подтика, че трябва да отида в храма. Ние живеем на само 12 минути от храма Сейнт Джордж. Помислих си: “Ще отида утре с моята приятелка”. Подтикът дойде отново и попитах старейшина Мур дали иска да отиде, но той каза, че храмовата му препоръка е изтекла вчера. При третия подтик си казах на глас: “Добре, отивам сама.”

Влязох в храма, бях поздравена с усмивка и с думите на една сестра: “Ако побързаш, може да успееш за следващата сесия”. Усмихнах се и казах: “Не, ще карам по-бавно днес” – сякаш една лампичка светна в ума ми. “Карай по-бавно, отпусни се и всичко ще бъде наред” – тези думи минаха седем пъти през ума по време на сесията – “Карай по-бавно, отпусни се и всичко ще бъде наред”.

Съобщихме на семейството ни, че ще отидем на мисия, но не знаехме къде. Сега трябваше да измислим начин, по който да заплатим за мисията ни. Моля, обърнете внимание, че никога не бихме казали, че Господ е изгорил къщата ни, но точно това се случи. Нашата къща беше изцяло изгубена. Ние сме твърде стари, за да ни е грижа за къщата или притежанията ни. Всички бяха в безопасност и това беше важно. Когато чух, че къщата ни се е запалила, думите “Карай по-бавно, отпусни се и всичко ще бъде наред” минаваха през ума ми отново и отново. Краят на тази история е, че ние имахме застраховка, с която да построим отново дома ни и като го направихме сами и не заменихме мебелите ни, ни останаха достатъчно средства, за да отидем на нашата мисия. Трудехме се усърдно и я завършихме точно един месец преди да заминем за България.

Старейшина Мур и аз благодарим всеки ден на Господ за прекрасните благословии, които ни дава, за възможността да служим на мисия и да работим с чудесните хора в България.

Нашият Небесен Отец има прекрасен план за всеки един от нас. Надяваме се, че всеки един от вас осъзнава важната роля, която Небесният Отец ви е отредил в установяването и изграждането на Сион в тази прекрасна част от лозето Му. Научили сме толкова много.

Толкова сме благодарни, че Господ подготви нашия път и ние бяхме достатъчно разумни да го последваме. ■